Nr. 96. Sobota 26. Kwietnia 1873. Rok 63.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ całorocznie 4 zł. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

SZEMATYZM królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem na rok 1873

jest do sprzedania:

w Administracyi „Gazety Lwowskiej“ ulica wałowa l. 29 po 2 zł. 50 ct.

w księgarni Gubrynowicza i Schmidta plac św. Ducha po 3 zł. w. a.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył przedwczoraj zamknąć sesyę Rady państwa następującą najwyższą mową tronową:

Czcigodni Panowie obu Izb Rady państwa!

Gdy Was na początku czynności Waszej konstytucyjnej zgromadziłem około Mojego tronu, ogłosiłem Wam wielkie i obszerne zadania, do których spełnienia powołałem Mój rząd i Was czcigodni Panowie obu Izb Rady państwa.

Z zadowoleniem powiedzieć to mogę przy końcu Waszej czynności, że większa część tych zadań przez Wasze zgodne współdziałanie z Moim rządem szczęśliwe znalazła załatwienie.

Za pomocą Waszego patryotycznego współudziału powiodło się przez bezpośrednie utworzenie reprezentacyi państwa w sposób odpowiedni stosunkom danym użyczyć Radzie państwa potrzebnej niezawisłości, a tem samem, bez naruszenia samodzielności kraju odpowiednio uwydatnić jedność państwa. Na tym gruncie niechaj zgromadzą się teraz wszystkie szczepy ludowe i stronnictwa, aby w duchu pojednania i w szlachetnem współzawodnictwie pracować złączonemi siły nad wielkością i chwałą wspólnej ojczyzny, nad pomyślnym rozwojem życia konstytucyjnego. Moje nadzieje i życzenia łączą się z Waszemi, aby dzieło to przyniosło Austryi trwałe szczęście i błogosławieństwo.

Usiłowania, aby Królestwu Galicyi nadać rozszerzenie autonomii, któreby się dało pogodzić z jednością i potęgą całego państwa, nie doprowadziły do pożądanego celu; w powołaniu wszakże z Galicyi członka do Rady korony ujrzy królestwo to dowód nieustającej pieczołowitości.

Na polu ustawodawstwa sprawiedliwości osiągnięto przez Wasze gorliwe współdziałanie ważne rezultaty. Po kilkoletniej pracy powiodło się ukończyć dzieło reformy postępowania karnego, a przytem sądowi przysięgłych nadać ustrój będący rękojmią jego trwałości z zachowaniem przekazanego mu ustawą zasadniczą zakresu działania. Przez cały szereg innych ustaw zaspokojone zostały od dawna dotkliwe potrzeby na polu rozwoju prawa.

W zupełnem uznaniu znaczenia Akademij umiejętności, daliście swoje przyzwolenie urządzeniu władz uniwersyteckich i organizacyi akademij technicznej i rolniczej.

Z uczuciem patryotycznem popieraliście podniesienie siły zbrojnej monarchii, oraz wykształcenie i rozwój obrony krajowej.

Wielka część czynności Waszej poświęcona była pielęgnowaniu interesów gospodarczych i handlowych. Szczególnie zaś stworzyliście Waszem działaniem środki i drogi, aby zaprowadzić nowe koleje żelazne, i wszystkim krajom państwa zapewnić dobrodziejstwo tego środka komunikacyjnego. Przez cały szereg traktatów międzynarodowych doznał ruch pocztowy, telegraficzny i handlowy z zagranicą istotnego wzrostu.

Wzrost ruchu ekonomicznego i ciągłe wzmaganie się kredytu państwa, uzasadnioną dają nadzieję rychłego i zupełnego uregulowania gospodarstwa państwowego.

Środków potrzebnych do polepszenia materyalnego położenia urzędników dostarczyliście obficie i z ponowną gotowością postaraliście się o powiększenie dochodów niższego duchowieństwa.

Z wdzięcznem sercem wspominam o udziale, z jakim towarzyszyliście w uczuciu wrodzonej wierności i przywiązania bolesnym i radosnym wypadkom w Moim domu.

Kilka dni jeszcze tylko oddziela nas od wspaniałego widowiska rozwoju wszystkich sił i dążeń przemysłu i kultury. Waszemu poparciu zawdzięczać to należy, że Austrya mogła godną zgotować arenę spokojnej rywalizacyi wszystkich ludów cywilizowanych ziemi. Wśród pomyślnych stosunków wstępuje w życie to wielkie przedsięwzięcie: pokój Europy jest niezamącony, a Austrya we wszystkich kierunkach jest na drodze szczęśliwego rozwoju.

Z radośnem wspojrzeniem na ubezbieczony i pomyślny rozwój dalszy naszej drogiej ojczyzny i z ponownym wyrazem Mego Cesarskiego podziękowania i Mojej łaskawości ogłaszam sessyę Rady Państwa za zamkniętą i żegnam Was wracających w rodzinne strony.

Dnia 1. maja b. r. odbędzie się o 10 godz. rano w obecności komisyi Rady państwa dla kontroli długów państwa w przeznaczonej do losowania sali zabudowania bankowego — Singerstrasse — 26. losowanie numerów wygrywających obligów długu państwa z 5 % pożyczki loteryjnej z r. 1860.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Dokumentem erekcyjnym z dn. 21 marca b. r. zobowiązała się gmina Jaworzno z konkurencyą a mianowicie z gwarectwem wraz obszarem dworskim w Jaworznie i zakładami górniczymi Pechnik i Niedzieliska do założenia i utrzymywania własnymi funduszami w Jaworznie szkoły ludowej 4 klasowej, w miejsce istniejącej tam dotąd szkoły ludowej o dwóch nauczycielach.

W tym celu zobowiązały się powołanym dokumentem strony konkurencyjne:

1. Urządzić istniejący budynek szkolny według potrzeby i utrzymywać go zawsze w dobrym stanie.

2. posprawiać i corocznie w miarę potrzeby uzupełniać sprzęty szkolne i przybory naukowe.

3. utrzymywać i opłacać dla tej szkoły czterech nauczycieli a mianowicie:

a kierującego nauczyciela z płacą roczną pięciuset (500) zł. z bezpłatnem mieszkaniem i z wynagrodzeniem za kierownictwo szkoły w kwocie rocznej piędziesięciu (50) zł. a. w,

b drugiego nauczyciela z płacą roczną czterechstu (400) zł.

c trzeciego nauczyciela z płacą roczną trzystu piędziesięciu (350) zł.

d czwartego nauczyciela z płacą roczną trzystu (300) zł.

Płacy te pobierać będą nauczyciele w miesięcznych ratach z góry.

4. Wypłacać na ręce kierującego nauczyciela w kwartalnych ratach z góry kwotę roczną trzydziestu (30) zł. na utrzymanie stróża szkolnego, tudzież w półrocznych ratach z góry kwotę roczną dziesięciu (10) zł. na drobne wydatki kancelaryjne.

5. Wyznaczać corocznie w porozumieniu z kierującym nauczycielem odpowiednią kwotę na nagrody dla uczniów i uczennic celujących.

6 Dalej zobowiązało się gwarectwo Jaworznickie prócz kwoty konkurencyjnej na niego w moc dawniejszych zobowiązań przypadającej dostarczać z własnych kopalń na opał szkoły rocznie trzysta piędziesiąt (350) centnarów węgla kostkowego, które gmina na własne koszta zwiezie, tudzież cztery (4) sągi drzewa gałązkowego, które konkurencya szkolna zakupi i zwiezie. Nauczycielowi kierującemu dostarczy gwarectwo z własnych kopalń na opał rocznie dwieście (200), trzem zaś nauczycielom po sto piędziesiąt (150) centnarów węgla kostkowego.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości, z oznajmieniem, iż rzeczona szkoła upoważnioną jest do wydawania świadectw publicznych.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 12. kwietnia 1873.

Gmina Sarny, w powiecie Janowskim położona, postanowiła założyć u siebie w miejsce dotychczasowej szkoły parafialnej, której dotacya wynosiła tylko 126 złr. szkołę ludową, i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1) Postawić budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela, utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród przy szkole obszaru 128 □⁰.

2) Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z góry 200 zł. w. a. — Usługę szkolną sprawować będzie warta cerkiewna.

4) Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 6 sągów drzewa miękkiego i takowe własnym kosztem zakupywać, zwozić i zrąbać.

5) Wypłacać na pomniejsze wydatki rocznie 2 zł. wal. austr.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina wspólnie z miejscowym duszpasterzem.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 15. kwietnia 1873.

Gmina Mierzwica w okręgu Rady szkolnej Żółkiewskiej położona postanowiła założyć u siebie szkołę, i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Postawić na gruncie pod l. kat. 230 zapisanym budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród przy szkole obszaru 360□ sążni.

2. Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z góry 200 zł. w. a.; oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły i nauczyciela 5 sągów drzewa twardego.

5. Opędzać pomniejsze szkolne wydatki.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 15. Kwietnia 1873.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 26. kwietnia.

Do nader licznych i wymownych objawów, któremi ludność całego kraju naszego pospieszyła dać wyraz uczuciom głębokiego przywiązania dla Najjaśniejszego Monarszego Domu, przy uroczystej i radośnej sposobności zaślubin Najdostojniejszej Arcyksiężniczki Gizeli, przybywa znowu cały szereg lojalnych manifestacyj, których dotąd jeszcze zapisać tu nie zdążyliśmy.

Uzupełniając dziś wiadomości podane przez nas już dawniej o wielce żywym i radosnym udziale kraju dla radośnego aktu w Najwyższej Rodzinie Cesarskiej, zapisujemy, iż liczba humanitarnych, dobru publicznemu poświęconych instytucyj, których powstanie zawdzięczać będzie kraj tej chwili uroczystej i pamiętnej, pomnożoną została uchwałami Reprezentacyj miasta Czortkowa, Podhajec i innych. Rady gminne Czortkowa, starego Czortkowa i Wygnanki postanowiły na uczczenie zaślubin Najdostojniejszej Arcyksiężniczki założyć niższą szkołę żeńską w Czortkowie i udały się z prośbą do J. E p. Namiestnika, aby wyjednał u Jego Cesarskiej Mości pozwolenie, iżby instytut ten nosił imię Najdostojniejszej Arcyksiężniczki Gizeli. Celem wykonania tej uchwały ofiarowała gmina Czortkowska na

zakupno i urządzenie budynku jednorazowy datek w kwocie 500 złr. i przeznaczyła na opał szkoły coroczną kwotę 50 złr. Do tych datków przyrzekł Wydział powiatowy Czortkowski dodać z swoich funduszów 200 złr., gminy zaś Wygnanki i starego Czortkowa uchwaliły na tenże sam cel jednorazowe datki, pierwsza 200 złr. druga 100 złr.

Rada gminna Podhajecka uchwaliła na posiedzeniu z dnia 9. kwietnia celem uczczenia aktu zaślubin Najdostojniejszej Arcyksiężniczki, aby szkoła wydziałowa, która założoną ma być w Podhajcach nosiła Jej dostojne Imię, aby na dniu 20 kwietnia wyposażono z funduszów miejskich dwoje dziewcząt ubogich, i aby miasto przyczyniło się do utworzenia stałego funduszu stypendyjnego dla szkolnej młodzieży całego powiatu datkiem jednorazowym 150 złr. Myśl ta piękna znalazła poklask i żywe poparcie u całej ludności powiatu Podhajeckiego, a na ręce p. prezesa Rady powiatowej, członków Wydziału i c. k. starosty wpłynęły dość znaczne ze składek kwoty, które zapewniają szlachetnej fundacyi potrzebną materyalną podstawę. Dodajemy, że gmina Podhajecka uchwaliła nadto i przesłała na ręce J. E. p. Namiestnika adres do Najjaśniejszego Pana.

Gmina izraelicka wyznaniowa w Wadowicach złożyła 200 złr. jako fundusz zawiązkowy stypendyum, przeznaczonego na wsparcie jednego ucznia niższego gimnazyum wadowickiego, i prosiła o pozwolenie, aby stypendyum to nosić mogło imię Najdostojniejszej Arcyksiężniczki, a izraelickie Towarzystwo dobroczynności pod nazwą Dorschei Tow w Stanisławowie uchwaliło na dniu 20. b. m. wybudować osobny dom dla sierot i nadać mu imię Jej Cesarskiej Wysokości Arcyksiężniczki Gizeli.

Rada powiatowa Zaleszczycka, rady gminne Przemyska i Nowosądecka, przesłały adresy do Najjaśniejszego Pana, Wydziały powiatowe Łańcucki, Pilznieński i Krośnieński udały się zaś z prośbą do J. E. p. Namiestnika, aby pośredniczył w złożeniu najserdeczniejszych życzeń i wyrazów najgłębszego przywiązania u stóp Tronu.

Ruskie towarzystwa we Lwowie: Proświta, Pobratym, Besida, Lichwar i Sicz wystosowały adres do Najdostojniejszej Arcyksiężniczki, który celem przesłania wręczony został przez Prezesa Proświty Wnego wice-marszałka Juliana Ławrowskiego Wysokiemu Prezydyum Namiestnictwa.

P. Maurycy Unger z Andrychowa przeznaczył 100 złr. w rencie sr. na wprowadzenie czwartej klasy przy miejscowej szkole ludowej; p. Szczęsny Włodek, właściciel Trzcinicy, wręczył c. k. starości w Jaśle kwotę 150 złr., z życzeniem, aby użytą była dnia 20. kwietnia r. 1874 na wyposażenie biedej dziewczyny.

P. Henryk Szancer, właściciel młyna parowego w Tarnowie, przesłał miejscowemu c. k starości 200 złr. z prośbą, ażeby w dniu zaślubin Najdostojniejszej Arcyksiężniczki Gizeli ta kwota rozdaną została w równej połowie pomiędzy ubogich Chrześcian i Izraelitów; p Wilhelm Freund, obywatel powiatu Mościskiego, obdarzył tegoż dnia 200 ubogich żywnością i datkami pieniężnemi; izraelicka gmina Brodzka uraczyła gościnnie żołnierzy garnizonu.

O uroczystym obchodzie samego dnia zaślubin otrzymujemy ze wszystkich stron kraju wiadomości. W Białej, Borszczowie, Brodach, Brzozowie, Buczaczu, Czortkowie, Drohobyczu, Dryszczowie, Gorlicach, Gródku, Horożance, Jarosławiu, Jaworowie, Jaśle, Kałuszu, Kossowie, Krośnie, Łańcucie, Mościskach, Mikulińcach, Markowie, Nowym Sączu, Nowym Targu, Nisku, Panowicach, Podhajcach, Przemyślu, Rzeszowie, Rudkach, Samborze, Sanoku, Stanisławowie, Staremmieście, Tarnowie, Turce, Wieliczce, Wiśniowczyku, Zbarażu, Żydaczowie, Złoczowie i Zółkwi odbyły się uroczyste nabożeństwa na intencyę Najdostojniejszych Nowożeńców przy udziale władz cywilnych i wojskowych, reprezentacyj gminnych i powiatowych, i bardzo licznie zgromadzonej ludności.

Bardzo znaczna część wyliczonych powyżej miast uczciła nadto radośny i uroczysty dzień ten iluminacyą, a mianowicie jaśniały wieczorem dnia 20. kwietnia rzęsistą illuminacyą miasta: Bochnia, Brzeżany, Brzozów, Brody, Czortków, Gorlice, Horodenka, Jarosław, Jaworów, Kałusz, Kossów, Łańcut, Mikulińce, Nowy Sącz, Nowy Targ, Podhajce, Przemyśl, Rzeszów, Stanisławów Stryj, Tarnów i Żółkiew. W Bochni, Horodence, Stryju, Kałuszu, Krośnie, Wieliczce, Wadowicach, Nowym Sączu i Rzeszowie udały się dnia tego deputacye rad gminnych i innych korporacyj do c. k. miejscowych starostów z najserdeczniejszemi życzeniami dla Najdostojniejszych nowożeńców i z wyrazem najgłębszego przywiązania dla Najwyższego domu Monarszego.

W Kossowie rozdzieliła nadto reprezentacya gminna 40 złr. między ubogich miejscowych, a w Złoczowie urządzono podczas nabożeństwa składkę na ubogich, którą wyniosła 70 złr. i zaraz rozdaną została. Rada gminna miasta Biały uchwaliła 200 złr. na wyposażenie dwóch ubogich dziewczyn, a burmistrz tegoż miasta nakarmił w dniu tym 60 miejscowych ubogich. Rada gminna Wielickі założyć ma stałą fundacyę posagową, z której corocznie jedna biedna dziewczyna otrzyma 100 złr.

Wiedeń. W obu Izbach Rady państwa odbyły się dn. 23 b. m. posiedzenia.

W Izbie panów minister-prezydent przedstawił nowo-mianowanego ministra dra. Florjana Ziemiałkowskiego.

Ustawy o uregulowaniu terminów likwidacyi na giełdzie wiedeńskiej, o budowie kolei żelaznych Reichenberg-Seidenberg i Czerniowce-Nowosielica, o udzieleniu bezprocentowych zaliczek dla mieszkańców miasta Joachimsthal przyjęła Izba panów zgodnie z uchwałami Izby deputowanych.

Następnie obradowała Izba ponownie nad ustawą o policyjno karnych postanowieniach przeciw włóczęgom, gdyż Izba deputowanych nie zgodziła się na zmiany zrobione przy pierwszych obradach. Pan minister spraw wewnętrznych polecał Izbie usilnie odstąpienie od zrobionych zmian, gdyż w ten sposób tak pożądana ustawa będzie mogła prędzej wejść w życie. Izba zgodziła się na to.

Prezydent książe Karol Auersperg odczytawszy pismo ministra prezydenta o mianowaniu barona Rudolfa Hackelberga dziedzicznym członkiem Izby panów zamknął ostatnie posiedzenie następującą przemową:

„Wysokie zgromadzenie! (Członkowie Izby powstają z miejsc swoich). Dzisiejsze posiedzenie jest ostatnie przed zamknięciem Rady państwa. Niech mi wolno będzie zacząć pożegnanie od wyrazów podziękowania za życzliwe poparcie moich czynności.

Wasze życzliwe poparcie było otuchą dla moich czynów i łączy się z najcenniejszemi wspomnieniami, jakie wyniosłem z tej sali.

Jestem pewny, że postępuję zgodnie z Waszemi życzeniami wyrażając w tem miejscu pochwalne uznanie gorliwości i punktualności panów sekretarzy. Parlamentarna działalność wysokiej Izby jest bogatą w ważne i pocieszające rezultaty. Niezmordowana pilność komisyi używała jak najlepiej nieraz szczupło wymierzonego czasu, do gruntownego i sumiennego zbadania projektów. Tej gorliwej i wytężonej pracy zawdzięczyć należy, że załatwienie wszystkich wniesionych przedłożeń zostało dokonane.

Szczere zadowolenie sprawia przegląd obfitych prac ustawodawczych czynności, które we wszystkich kierunkach mają odpowiedzieć potrzebom dobra publicznego i prawa.

Przy wywiązaniu się z tego zadania Izba panów powodowała się politycznym zmysłem i nieuprzedzonym a doświadczonym sądem, z którym szła w zawody patryotyczna gotowość, jeżeli potrzeba było poświęcić własne zapatrywania dla osiągnienia pewnych celów.

Z pomiędzy wielu uchwalonych przedłożeń wspomnę tylko o jednem, ażeby najjaśniej przedstawić wartość tej sesyi. Mam tu na myśli ustawę, która ma w historyi naszej drogiej ojczyzny stanowić epokę i zabezpieczyć dojrzewanie i spokojny postęp jednolitego życia konstytucyjnego składając prawo wybierania deputowanych bezpośrednio do rąk członków wielkiej rodziny ludów podlegającej dziedzicznemu domowi monarchy z lojalnem przywiązaniem i wiernością.

Błogie następstwa bezpośrednich wyborów są niezawodne. Skoro wolna wola i własne przekonania pojedynczych klas wyborców będą mogły swobodnie rozstrzygać, coraz więcej osłabi się wpływ samolubnych przewódców a natomiast wszechstronnie zapanuje przeświadczenie, że przyznawanie państwu praw, które mu się należą, odpowiada własnemu dobru i że już z tego powodu nie należy zaniedbywać wykonania ważnych obowiązków politycznych. Bez obawy objawi się zadowolenie jakie obudza łączność z wielkiem i potężnem państwem a węzeł braterskiej zgody stanie się coraz ściślejszym i silniejszym. (Oklaski.)

Skoro rezultaty odpowiedzą oczekiwaniom i okaże się, że wspomniona ustawa zdoła zapewnić ścisłość węzła państwowego, natenczas ustąpią powątpiewania obudzone tą ustawą a jej skutki powita austryacki patryotyzm bez wyjątku radośnie.

Członkowie bowiem tego wysokiego zgromadzenia przejęci są zarówno gorącemi życzeniami dla rozwoju, powagi i potęgi państwa; hasłem tej izby są słowa: Austrja po nad wszystko! (huczne oklaski).

Połączeni uczuciem szczerej miłości ojczyzny łączymy się także ze sobą w zarówno żywych uczuciach dla szlachetnego serca Ojcowskiego, któremu życzymy szczęścia i zadowolenia jego gorącej o wszystkiem pamiętającej troskliwości. Zawołajmy z równem uniesieniem: Niech żyje nasz najmiłościwszy Pan i Cesarz Franciszek Józef! (Izba powtarza okrzyk trzy razy z uniesieniem).

Po podziękowaniu, wyrażonem prezydentowi w imieniu Izby przez księcia Colloredo-Mansfeld posiedzenie zostało zamknięte.

W Izbie deputowanych interpelował na wstępie deputowany dr. Froschauer, co zarządził rząd w sprawie budowli nad brzegiem Renu dla zabezpieczenia granic pomiędzy Vorarlbergiem a Szwajcaryą.

Pan minister spraw wewnętrznych odpowiedział, że sprawa ta w krótkim czasie pomyślnie załatwioną zostanie.

Następnie minister-prezydent zawiadomił izbę o mianowaniu dra. Floryana Ziemiałkowskiego ministrem i przedstawił go Izbie.

Pan minister oświecenia dał następującą odpowiedź na wniesioną d 11. marca przez deputowanego Ljubisz interpelacyę w sprawie utworzenia gr. or. metropolii dla Bukowiny, Dalmacyi i Boche di Cattaro:

I. Ustanowienie gr. or. metropolii dla Bukowiny i Dalmacyi nastąpiło na podstawie danych historycznych stosunków i ściśle według przepisów gr. or. prawa kościelnego. Akt ten nie był zawisłym od zezwolenia jakiegokolwiek organu kanonicznego.

II. Nie ma żadnego powodu do odroczenia wspomnionego zarządzenia, gdyż nie sprzeciwia się ono ustawom kanonicznym, a przyczyni się w wysokim stopniu do podniesienia kościelnych interesów wyznawców religii gr. kat. bez podwyższenia ciężarów.

Po załatwieniu ustawy o policyjno-karnych postanowieniach przeciw włóczęgom i regulaminu Rady państwa nastąpił wybór delegatów na opróżnione miejsca. Dla Galicyi wybrani zostali dep. Bodnar, dr. Janowski, hr. Kalnoky, Kochanowski, baron Scharschmid, dr. Tomaszczuk i Włodek.

Na wniosek dra. Janowskiego postawiono na porządku dziennym sprawozdanie komisyi skarbowej o petycyi gr. kat. duchowieństwa względem podwyższenia kongruy. Izba przyjęła wniosek komisyi, t. j. odstąpiła tę petycyę rządowi do dokładnego zbadania i uwzględnienia.

Po wyczerpaniu porządku dziennego pożegnał prezydent Izby deputowanych przemową następującej treści:

„Wysoka Izbo! Zanim przystąpimy do zamknięcia tej sesyi Rady państwa, tak ważnej w dziejach Austryi a mianowicie w parlamentarnej historyi Austryi, pozwolę sobie podać krótki pogląd na czynności Izby deputowanych. Muszę prosić Izbę o pobłażliwość z powodu niedokładności tego poglądu, gdyż na dokładny obraz nie wystarcza ani czas ani sposobność.“

Po tym wstępie wskazuje prezydent na załatwionie sprawy i podnosi pomyślny stan gospodarstwa państwowego, które w tegorocznym budżecie przedstawia obraz zadowalniający dla każdego obywatela austryackiego. Z pomiędzy innych spraw załatwionych przez Izbę na tegoroczenej sesyi Rady państwa podnosi mowca na pierwszem miejscu także ustawę o płacach urzędników, która czyni zadość już tak dawno uznanej potrzebie. Ale czynności Izby na polu ekonomicznem ustąpić muszą na drugi plan w obec donioslej ustawy o reformie wyborczej, której znaczenie mowca temi słowy charakteryzuje:

„W życiu wszystkich państw są chwile decydujące o ich przyszłości, szczęściu i postępie. W takiej chwili znajduje się obecnie Austrya. Ta Izba deputowanych, która wybraną została przez sejmy krajowe i dwanaście lat spełniała swoje obowiązki z patryotycznem poświęceniem, kończy w dniu dzisiejszym swoją polityczną misyę. Gdy się ta sala znowu ożywi, zasiądą na ławach bezpośrednio wybrani reprezentanci ludów austryackich, którzy wolni od ścieśniającego ich działalności wpływu rozmaitych interesów krajowych, wykonywać będą swoje prawa parlamentarne w imieniu całego państwa i dla całego państwa (oklaski).“

Wspomniawszy o świeżych żywiołach, które po bezpośrednich wyborach wejdą do Izby, mówi mowca dalej:

„Jakąkolwiek będzie przyszła Izba deputowanych, jedno uczucie pozostanie w niej niezmienionem: t. j miłość dla wspólnej ojczyzny, ów prawdziwie austryacki patryotyzm, który gotów jest dobru całości poświę-

cić wszelkie osobiste i lokalne interesa (żywe oklaski), a przedewszystkiem owa niezmienna wdzięczność dla naszego Cesarza, który przyświeca Swoim ludom patryotyczną cnotą, z szlachetną abnegacyą i w słusznem ocenianiu potrzeb Swoich ludów odwracał od nas niebezpieczeństwa, które nam groziły, i sankcyonując re formę wyborczą położył kamień węgielny pod nowy, żywotny organizm państwowy (oklaski). W obec takich okoliczności, w uroczystej chwili pożegnania znam tylko jedno hasło, a tem hasłem jest okrzyk, który Panowie niezawodnie za mną powtórzycie: Niech żyje nasz Cesarz Franciszek Józef! (Izba powtarza ten okrzyk trzy razy z uniesieniem).

Po podziękowaniu dla prezydenta złożonem w imieniu Izby przez dra. Herbsta, zamknięto posiedzenie.

— Najwyższem pismem odręcznem z dnia 22go b. m. Najjaśniejszy Pan nadał Rudolfowi baronowi Hackelberg - Landau godność dziedzicznego członka Izby panów Rady Państwa.

Paryż. *Journal des Debats*, organ umiarkowanych republikanów, ogłasza komunikat, uważany w Paryżu powszechnie jako manifest Thiersa w sprawie wyboru uzupełniającego. „Francya powinna się przygotować na wielkie przesilenie — są słowa powyższego komunikatu. Prezydent republiki oczekuje już z wielką niecierpliwością chwili, w której by mógł oznajmić zgromadzeniu całą prawdę; powie on reprezentacyi narodu, iż gotów wobec większości zgromadzenia, która zmierza do zamachu stanu, uciec się do aktu konieczności politycznej, to jest, iż gotów jest w każdej chwili odwołać się do narodu. Nie może on bowiem zezwolić na to, ażeby prawica narzucała swą wolę krajowi; z drugiej strony nie zdoła go także unieść wpływ lewicy, skoro się tylko przekona, że i lewica nie reprezentuje całkowicie opinii narodu, a gdyby wśród tych dwóch prądów nie mógł się utrzymać, odwoła się natychmiast do wyborców. Oświadczenie takie chciał Thiers już dawniej złożyć w zgromadzeniu narodowem, lecz dotąd nie mógł tego uczynić. Wrzesień zbliża się, a z miesiącem tym musi nastąpić przesilenie. Stronnictwo republikańskie pragnąć będzie z pewnością, aby Thiers wyszedł zwycięzko z przesilenia tego. Wobec podobnego stanu rzeczy postąpiłby Gambetta bardzo patryotycznie i okazałby rzeczywistą mądrość stanu, gdyby cofnął kandydaturę Barodeta w Paryżu i użył całego swego wpływu, aby wybrano Rémusata, który jest głównym przedstawicielem zewnętrznym i wewnętrznym polityki Thiersa.“

— Dwudziestu trzech radykalnych członków rady miejskiej Paryża ogłosiło odezwę za wyborem Barodeta, w której to odezwie między innemi powiadają: „Nie będziemy głosować za hr. Rémusatem, jesteśmy bowiem głęboko przekonani, że chwiejna polityka Thiersa, którą reprezentuje ten oficyalny kandydat, głównie przyczynia się do zastoju naszych interesów materyalnych. Chcemy wzmocnić stronnictwo rządowe i dlatego głosować będziemy za Barodetem jako kandydatem, który znakomite swe zdolności poświęci usługom republiki a tem samem i jej prezydentowi.“

— Donieśliśmy na tem miejscu, że Thiers otrzymał w dzień swych urodzin pismo z życzeniami od hiszpańskiego ministra spraw zagranicznych Castelara. D. 21. ogłosił *Journal officiel* z tego powodu następujący list prezydenta republiki do pełnomocnika Hiszpanii: „Kochany Panie Olozaga! Upraszam Pana, byś chciał serdecznie podziękować panu Castelar za przesłane mi życzenia w dzień moich urodzin. Byłem bardzo przyjemnie dotknięty tym dowodem sympatyi i dziękuję mu za życzenia które mi złożył, a bardziej jeszcze za te, które złożył Francyi. Uważałem zawsze naród hiszpański za wielkiego przyjaciela Francyi i dlatego życzyłem mu zawsze zupełnej jedności; w sposobnej porze uczynię w tej mierze, co tylko będzie w mej mocy.“

Rzym. Dochody państwowe w pierwszym kwartale bieżącego roku skarbowego wynoszą o 23 mil. lir więcej, niż wynosiły w tym samym czasie roku ubiegłego. Natomiast zwiększyły się także i wydatki w tym roku o 21 mil.; tak iż w rzeczywistości nadwyżka dochodów wynosi tylko niespełna dwa miliony. Nadwyżka ta nie będzie mogła pokryć zwiększonych wydatków przyszłego kwartału, w skutek czego rząd uciec się będzie zniewolonym do nowej pożyczki, a to tem bardziej, ileże w przyszłym kwartale przypada nadto jeszcze spłata procentów dawnego długu państwowego. Reorganizacya armii będzie także znacznie więcej kosztowała, niż parlament włoski preliminował, zkąd łatwo pojąć kłopoty ministerstwa skarbu. Nie ma nadziei, ażeby materyalne stosunki kraju w krótkim czasie polepszyły się do tego stopnia, iżby podatki same wystarczały przynajmniej na niezbędne wydatki i opłacanie procentów od długu państwa.

— D. 19. bm. odbyła się konferencya ministerstwa pod przewodnictwem króla, na której to konferencyi rozprawiano nad zmianami, poczynionemi przez komisyę parlamentu w projekcie rządowym dotyczącym zniesienia dóbr klasztornych. Dzienniki włoskie utrzymują, iż gabinet długo jeszcze będzie obradować nad tą kwestyą zanim ostatecznie zgodzi się na wniesienie tego projektu.

Madryt. Na ostatniem posiedzeniu komisyi nieustającej Kortezów, które się odbyło dnia 18 b m., deputowany Salaveria interpelował ministra, czy rząd wie o nadużyciach, jakich się dopuszcza namiestnik Pelencyi, który w brutalny i nieludzki sposób obchodzi się z powstańcami wziętymi do niewoli; a dalej czy prawdą jest, jakoby rząd wydał okólnik do namiestników z poleceniem, aby użyli jak najsurowszych środków celem zwalczenia powstania Karlistów. Minister spraw wewnętrznych odpowiedział, iż rząd wydał wprawdzie okólnik w sprawie stłumienia powstania; lecz nie nakazuje w nim wcale środków odstraszających i że namiestnik Pelencyi dopuścił się samowoli, jeżeli popełnił czyn, o którym interpelant wspomina. Odpowiedź ta nie zadowolniła członków komisyi, którzy nadto ostro wyrzucali rządowi, iż co raz bardziej pobłaża niektórym wybrykom i manifestacyom ludności wiejskiej, wygłaszającej publicznie i zuchwale zasady komunizmu i socyalizmu. Oburzenie komisyi doszło do tego stopnia, iż gdy jeden z jej członków chcąc dać rządowi wyraz nieufności i niezadowolenia, postawił wniosek ażeby komisya nieustająca w jak najkrótszym czasie zebrała się na nadzwyczajne posiedzenie, wniosek ten prawie jednogłośnie uchwalono.

Haaga. Wyprawa holenderska przeciw królestwu Aczynowi zły bierze obrót. W nr. z dnia 19. kwietnia urzędowy *Staatscourant* zamieszcza następujące wiadomości z Indyi wschodnich: „Dziś rano otrzymał urząd dla kolonii następujący telegram od gubernatora Indyi niederlandzkich: „Telegram komisarza pod dniem 14. kwietnia donosi: „Jenerał-major Kohler poległ. Rzeczy nie idą dobrze. Nieprzyjaciel stawia niesłychany opór. Forty (stolicy Aczynu, królestwa w północnej części Sumatry) zaopatrzone w działa ciężkiego kalibru i w liczną zaopatrzone załogę, bronią się do ostatecznego. Wojska nasze narażone są na bezustanne napady licznych oddziałów uwijających się po za fortami. Komisarz żąda na gwałt posiłków. Posyłam mu takowe.“ Po południu nadszedł od gubernatora drugi telegram, w którym zawiadamia, że jenerał-major Verspijke objął naczelne dowództwo nad wyprawą i że pojutrze odpływa do Aczynu parowiec z dwoma batalionami piechoty i odpowiednią artyleryą. Jak z powyższego raportu, niemniej z nadesłanych widzimy telegramów wyprawa holenderska z takim urządzona pośpiechem zrobiła, jak dotąd, najzupełniejsze fiasko. Wojska holenderskie musiały się cofnąć z pod stolicy i z roli zaczepnej przejść w rolę atakowanych. Jeśli im na czas nie przyjdzie pomoc, w takim razie cała armia w sile kilku tysięcy ludzi musi poddać się na łaskę i niełaskę wojsk sułtana Aczynu.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Markowej w powiecie Podhajeckim zamordowany został 17 b. m. włościanin Marcin Nizałowski. Mordercę uwięziono. — W Kąkolówce w powiecie Rzeszowskim dn. 12 b. m. poderznął sobie gardło i umarł natychmiast 23-letni parobek Antoni Kordras. Powodem samobójstwa była słabość dłuższa. — W Czarnokońcach w powiecie Husiatyńskim włościanin Fedko Borodij zamordował 18 b m. wdowę po swoim bracie Kseńkę Borodij. Mordercę uwięziono.

(Ogłoszenie). Przerwane z powodu ospy nauki szkolne w Rzeszowie rozpoczną się ponownie z dniem 1go maja b. r.

(Wolfgang Menzel), jeden z najstarszych pisarzy, którego życie obejmuje całą jedną epokę literatury; zmarł w Stuttgardzie. Menzel urodził się w roku 1798 w Waldenburg na Szlązku. Studya kończył w Wrocławiu, Jena i Bonn. Brał czynny udział w wojnie o niepodległość r. 1815. Był to pisarz bardzo głośny swego czasu, krytyk wielkiego wpływu i niezmordowany w polemice, w której jeśli nie zawsze był sprawiedliwym, to przecież nadzwyczaj śmiałym i niezawisłym. Oppozycyą swoją przeciw Goethemu i wszechwładnemu naówczas panowaniu tego poety na polu literatury, zajął Menzel wybitne stanowisko. Namiętna, do przesady posunięta nienawiść do Francuzów, wywołała przeciw Menzlowi sławny do dziś dnia z sarkazmu i nielitościwego szyderstwa pamflet Börnego p. t. *Menzel, der Franzosenfresser*. Odtąd przydomek ten pozostał na zawsze Menzlowi. Jeżeli nie w literaturze samej to w historyi jej rozwoju w XIX wieku, Menzel zajmie niezawodnie bardzo ważną kartę. Menzel brał także udział w polityce i był pewien czas członkiem wirtemberskiej Izby. Niemasz prawie działu krytyki i estetyki, w którym by zmarły nie był pracował za życia. Ważniejsze jego dzieła są: *Streckversse* (1823), Historya Niemiec (1824) Literatura niemiecka (1826) Duch dziejów (1835) Chrześcijańska symbolika (1854.) W ostatnich latach zapomiano o Menzlu jako o człowieku żyjącym. Dla najmłodszego pokolenia był on już tylko wspomnieniem historycznem, niejako pojęciem tylko pewnego kierunku i pewnej pory w historyi literatury niemieckiej. Pisarz ten przeżył się — a wieść o jego zgonie wywołała tylko zdziwienie, że żył jeszcze do dzisiaj.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe z miesiąca marca 1873.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Kęty		Jaworzno		Chrzanów		Krzeszowice		Oświęcim	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	—	—	7	-	5	53	—	—	6	—
„ żyta	4	50	6	—	4	41	4	61	4	50
„ jęczmienia	3	74	5	—	3	58	4	—	3	87
„ owsa	2	20	2	50	2	37	2	35	2	43
„ grochu	—	—	5	40	5	51	—	—	4	—
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	2	12	2	—	—	—	2	—	1	75
Ce nar siana	1	34	1	75	1	50	—	—	2	12
Sąg drzewa twardego	8	32	—	—	8	50	8	75	8	—
„ „ miękkiego	6	30	5	50	7	—	7	15	5	80
Funt mięsa wołowego	—	—	—	22	—	20	—	22	—	22
Miara wina	—	—	1	—	—	1	—	50	—	80
„ piwa	—	—	—	28	—	20	—	14	—	—
Robotnik z wiktem	—	—	—	50	—	30	—	50	—	40
bez wiktu	-		-	90	—	60	—	75	—	—

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. kwietnia.

Hotel Żorza: Pp. Br. Błażowski M., z Dobrowody. — Fedorowicz W., z Plebanówki. — Hr. Lasocki G., z Czerniowiec. — Skrzyński Ign., z Bachurca.

Hotel europejski: Pp. Korn W., dr. pr., z Czerniowiec. — Obertyński W., z Łanek.

Hotel angielski: Pp. Nahlik F., c. k. major, z Klebanówki. — Dr. Kamiński Ign., adw., ze Stanisławowa. — Dr. Weigel F., z Krakowa. — Kadłubicki A., z Wołynia. — Kamieński G., z Borzykowa.

Hotel Kuhna: P. Trauczyński H., z Siennowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. kwietnia.

Pp. Hr. Komorowski W., do Dziewiętnik. — Hr. Mołodecki K., do Brodów. — Hr. Potocki S., do Brzeżan. — Hr. Tarnowski J., do Chorzyłowa. — Hr. Wodzicki K., do Olejowa. — Br. Konopka H., do Krakowa — Lunda A., c. k. nadpor., do Przemyśla. — Brunenberg F., c. k. kapit. aud., do Radowiec. — Balicki L., do Wykota. — Romański J., do Rosyi. — Rudzki Z., do Kongresówki. — Święcicki Z., do Stanisławowa.

TEATR.

Dziś: Pod artystyczną dyrekcyą Stan. Niedzielskiego. Na dochód pogorzelców miasta Gołogóry: Występ gościnny panny Ferenczy i pana Kamińskiego. **„Żydówka“** Wielka opera w 3. aktach M. Halevy'ego. Kapelmistrz pan Szirer.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 11 m. 28 wieczór
„ „ „ o „ 5 „ 5 rano.
„ „ „ o „ 5 „ 5 po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 12 „ 15 w połud,
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 6 „ 17 rano.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 6 „ 27 rano.
„ „ „ o „ 12 „ — w połud.
„ „ „ o „ 10 „ — wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 5 m. 57 rano.
„ „ „ o „ 9 „ 45 wieczór.
„ „ „ o „ 10 „ 50 rano.
„ z Czerniowiec „ o „ 3 „ 58 rano.
„ „ „ o „ 3 „ 45 po połud.
„ „ „ o „ 11 „ 8 wieczór.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 10 „ 58 wieczór.
„ „ „ o „ 4 „ 18 rano.
„ „ „ o „ 4 „ 3 po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 11 m. 32 w nocy.
„ „ „ „ o „ 12 „ 26 w połud.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Lwów dnia 25. Kwietnia 1873.

Efekta	Złote austryackie płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Południowy kurs lwowski.				
Kolei galic. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	227	—	228	50
Kolei lwow. -czern. Jassy po 20 zł. w. a.	171	—	172	50
Banku hip. gal. po 200 z wpłatą 80% ex divid	39	—	41	—
Papierni czerl. po 200 ł. w. a.	—	—	—	—
Galic. banku krajowego	—		82	—
2. Listy zastawne za 100 zł.				
Towarzystwa kredyt. galic. 5% w. a.	79	—	79	50
„ „ 4% w. a.	71	75	72	25
Banku hipotecznego galic.	88	90	89	40
Galic. zakładu kredyt. włościańskiego	94	75	96	—
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne galic.	78	10	78	75
„ W. Ks. Krakowskiego		—	—	—
„ Księstwa Bukowińsk.	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	—	—	—	—
Pierwszeń. kol. gal. Kar. Lud. I. Emissyi	—	—	—	—
„ „ „ „ „ II. „	—		—	—
„ „ Lwow.-Czerniow. I. Emissyi	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—
Dukat holenderski	5	6	5	13
„ cesarski	5	12	5	18
Napoleond'or	8	68	8	75
Pół imperyał rosyjski	8	80	8	95
Rubel rosyjski srebrny	1	65	1	73
„ „ papierowy	1	46¾	1	47¼
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	63½	1	64¾
Srebro	107	75	1[illegible]9	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. Kwietnia 1873.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	72.90	73.10
od kwietnia do października po 5%	72.80	72.9[illegible]
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	—.—	—.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	—.—	—.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	97.—	97.25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.50	103.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	120. —	121.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	142.50	143.—
Renty Como po 42 lir. austr.	25.50	26.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	77.50	—.—
Galicyi	78.	78.50
Niższej Austryi	94.50	95.—
Siedmiogrodu	76.75	77.50
Węgier	79.—	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.		
Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	236.50	237.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	330.—	330.25
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1170.—	1180.—
Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Gal. bank dla hand. i przem. a 200 zł. wpłata 40%	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	942.—	944.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k	680.—	682.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	244 —	245.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2250.—	2260.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	226.75	227.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.)	151.50	152.50
Kol. naddniestrzańska a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kolej żelazna Preszów-Tarnów (węg. część) a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kol. żel. węgier. gal. l. a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Tow. kolei żel. panstwa po 200 zł. m. k.	336.—	336.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a.	190.25	190.75
Spółki Borysławskiej a 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—
Tow. akc. dla wyd. potażu w Kałuszu a 200 w. a.	—.—	—.—
Tow. gal. bud. i wyrobu cegieł a 200 z wpłatą 50%	—.—	—.—
Galic. tow. dla budowy i parcelowania 100 złr.	—.—	—.—
Galic. tow. rektifikacyi spiritusu a 500 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze	100.25	100.50
Gal. zakł. kred. ziem w Krak. losów w 18. lat. 6%	95.50	96.—
„ „ „ „ „ „ „ „ 36. „ 6%	94.50	95.—
„ „ „ „ „ „ „ „ 36. „ 5½	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
„ „ „ po 5%	—.—	80.50
Gal. banku hip. po 6%	88.25	88.75
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	95.—	95.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do łos. po 5%	89.75	89.90
Węgier. towar. ziemskie po 5½%	84.25	84.75
„ „ „ (rente) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.50	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	87.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud, po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	98.—
„ „ „ „ III. „	96.50	97.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	89.75	90.25
Kol. Albrechta a 300 zł. 5% w. a. za 100 zł. w. a.	89.75	90.25
Kol. naddniestrzańska a 300 zł. 5% w. a.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) a 300 zł. 5% w sr.	89.50	90.—
Kol. lwowsko-czerniowiecko-jaska VI. emisyi. a 300 zł. 5% w sr.	—.—	77.—
Węg. gal. kol. żelazna a 200 zł. 5% w sr. w. a.	82.75	83.—

5. Losy. (za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	181.—	181.50
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	30.50	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.75	28.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.25
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.50	25.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.—	118.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.—	58.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.—	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23.—	23.50

Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	90.20	90.25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	91.90	92.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	92.—	92.15
Hamburg za 100 M. B.	53.70	53.90
Londyn za 10 ft. szt.	109.—	109.15
Paryż za 100 fr.	42.70	42.75

Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.20	5.21
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.71⁵	8.72
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	107.85	108.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25. Kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	70	25
„ „ w srebrze	72	80
Losy z 1860 roku	102	40
Akcye banku wiedeńskiego	944	—
„ „ kredytowego	329	75
Londyn 10 funtów szterlingów	109	—
Srebro	107	90
Napoleondor	8	71½
Dukat	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1173 2—3) **Edykt.**

Nr. 1690. Złoczowski c. k. sąd obwodowy podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że w sprawie przeprowadzającej się przez galic. kasę oszczędności egzekucyi w Starostwie Przemyslańskiem, a w byłym obwodzie Brzeżańskim położonych dóbr Płetenice, celem ściągnięcia od dłużniczki p. Teresy Cikowskiej, jak Dom. 89. pag. 162 n. 10 haer. i Dom. 89. pag. 162 n 14. haer uprzedniej właścicielki onychże, należnej resztującej sumy kapitalnej 3947 złr. 46 ct. w. a z p. n. przeciw p. Antoniemu Roszkowskiemu, nabywcy tych dóbr za cenę kupna 28400 złr w. a. przy odbytym na dniu 3. sierpnia 1869 do l. 7444 przetargu publicznym, i jak Dom. 311. pag. 260 i 251 n. 16 haer. i n. 20 haer. teraźniejszym właścicielu onychże, na prośbę dłużniczki p. Teresy Cikowskiej z dnia 24. kwietnia 1872 l. 3475, z powodu że nabywca p. Antoni Roszkowski, przeciw warunkom licytacyjnym przyjętym uchwałą z dnia 29. kwietnia 1868 l. 930, a mianowicie przeciw ustępowi 5. onychże, nie złożył zapadłą na 24. lutego 1872 ratę procentową od resztującej ceny kupna w kwocie 12030 złr. 16 ct. wa w czasie należytym, po myśli ustępu 7. tychże warunków licytacyjnych, przez c. k. wyższy sąd krajowy decyzyą z dnia 11. lutego 1873 l. 518 na jego koszt i niebezpieczeństwo dozwolona, a równocześnie do l. 1690 wydaną tutejszo sądową uchwałą, rozpisaną relicytacyą wzmiankowanych, w starostwie Przemyślańskiem a w byłym obwodzie Brzeżańskim położonych dóbr tabularnych Płetenice jak Dom. 89 pag. 162 n. 10 haer. i Dom. 89 pag. 162. n. 14 haer. uprzednio p. Teresy Cikowskiej własnej. a teraz jak Dom. 311 pag 260 n. 16. haer i Dom 311 pag. 251 n. 20 haer. na imię nabywcy p. Antoniego Roszkowskiego jako jego własność zapisanych, w jednym tylko terminie, a mianowicie na dniu 17. lipca 1873 o godzinie 10. przed południem, przedsięwziętą zostanie w zabudowaniu tego sądu, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tych dóbr, przy udzieleniu pożyczki przez galic. kasę oszczędności w sumie 26946 złr. m. k. czyli 28293 złr. w. a. przyjęta

2. Każdy chęć kupienia mający, obowiązany jest, kwotę 2830 złr. a. w. w gotówce, w książeczkach galic kasy oszczędności, lub w listach zastawnych i innych publicznych papierach, te ostatnie, wedle ostatniego w gazecie lwowskiej notowanego kursu, jednakże nie wyżej wartości nominalnej, licząc jako zakład (wadyum) do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, która jeśli w gotówce lub w książeczkach galic kasy oszczędności złożoną została, najwięcej ofiarującemu w cenę kupna się wliczy, innym zaś współlicytantom, przy końcu licytacyi zwróconą będzie

3. Na oznaczonym na dzień powyższy terminie relicytacyjnym, wzmiankowane dobra, za jakąkolwiekbądź cenę, chociaż by i niżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

4. Extrakt tabularny, tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze sądowej, zaś względem podatków odsela się chęć kupienia mających do c. k. urzędu podatkowego w Przemyślanach.

O tem zawiadamia się strony, wierzycieli hipotecznych, a z tych masę spadkową Rifki Flieg z miejsca pobytu niewiadomego Wolfa Freundlicha, prócz Beilę Adler zamężną Aug i Mojżesza Adlera, dalszych niewiadomych spadkobierców Peisacha Adlera, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzy po 16. stycznia 1868 weszli do tabuli, lub którym niniejsza uchwała licytacyjna, jakoteż i dalsze w tej sprawie egzekucyjnej wyjść mające uchwały, albo wcale nie, albo na czas doręczone być by niemogły przez edykt niniejszy i kuratora im tym celem w osobie adw. Dr. Wesołowskiego ze substytucyą adw. Dra. Mijakowskiego nadanego.

Z rady c. k. sądu obwodowego
w Złoczowie dnia 2. kwietnia 1873.

(1164 2—3) **Edykt.**

Nr. 6237. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu do powszechnej podaje wiadomości, że wskutek żądania dyrekcyi c. k. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 200 złr. a względnie 191 złr. 84 ct. wa. z odsetkami po 12% od 16. czerwca 1870 bieżącemi, tudzież dalszemi odsetkami zwłoki po 3% od kwoty w czasie należytym nie uiszczonej, również na zaspokojenie kosztów w kwocie 9 złr. 33 ct. poprzednio, a w kwocie 8 złr. 47 ct. obecnie przyznanych, została dozwoloną i będzie przedsięwziętą publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej w Kałuszu pod l. spis. 492. położonej Tomasza i Domiceli Iwanickiej własnej, nie stanowiącej ciała tabularnego pod następującemi warunkami:

1. Do uskutecznienia tej licytacyi wyznacza się trzy termina, mianowicie: pierwszy na 23. maja, drugi na 23. czerwca a trzeci na 22. lipca 1873 każdy raz o godzinie 10. przed południem.

Licytacya odbędzie się w zabudowaniu tutejszego sądu.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania jednakże nie niżej jak za 300 złr. w. a. sprzedaną zostanie.

2. Za cenę wywołania stanowi się sumę 400 złr., która to suma przez c. k. uprzyw. zakład kredytowy włościański przyjętą została jako wartość szacunkowa w mowie będącej realności i jako podstawa do wymiaru wysokości pożyczki.

3. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10% sumy wywołania to jest kwotę 40 złr. w. a. w gotówce w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo też w listach zastawnych c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami nie zapadłemi a to według kursu w ostatniej „Gazecie Lwowskiej“ ogłoszonego.

Dalsze warunki licytacyjne i akt opisu zastawnego rzeczonej realności przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Z c. k. sądu powiatowego
Kałusz dnia 30. października 1872.

(1171 2—3) **Edykt.**

L. 13476. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia p. Elżbietę z Koźmińskich Popielowę, że p. Joanna Wertschitzka wniesła dnia 3go marca 1873 do l. 13476 prośbę, by po poprzednim wyznaczeniu dnia sądowego do rozprawy tabuli miejskiej polecić, aby ob w ązek Joanny Wertschitzkiej Instr. 421 pag. 127 n. 1 on. na rzecz Elżbiety z Koźmińskich Popielowej zaprenotowany wraz z odnośnemi pozycyami ze stanu biernego resztującej ceny kupna 2142 złr. z procentami i karą konw. 500 złr. Dom. 77 p. 420 n. 30 on. intabulowanej jako nieusprawiedliwioną prenotacyę wykreśliła, i że na prośbę tę wyznaczono do rozprawy w myśl §. 45 ustawy z 25. lipca 1871 l. 95 dz. p. p. termin na 13go maja 1873 10. godz. przed południem.

Gdy miejsce pobytu p. Elżbiety z Koźmińskich Popielowej znane nie jest, ustanowiono jej kuratorem p. adw. Dr. Jekelesa z substytucyą p. adw. Dr. Freudenberga, i wzywa się ją, by do tego terminu lub osobiście stanęła, lub innego pełnomocnika ustanowiła, lub też ustanowionemu kuratorowi do bronienia praw jej potrzebne wskazówki udzieliła.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, 15. marca 1873.

(1163 2—3) **Edykt.**

Nr 3681. Dnia 29. października 1872 r. zmarł w Inwałdzie Jan Dudek włościanin 79 lat liczący z pozostawieniem majątku 645 złr. 97 ct. wynoszącego i kodycylu z dnia 14. października 1872 roku według którego cały swój wiadomy majątek na legata poprzeznaczał. Gdy zaś to ostatniej woli rozporządzenie nie zawiera w sobie ustanowienia dziedzica i sądowi nie wiadomo ktoby według ustawy do tego spadku był powołanym przeto wzywa się niewiadomych spadkobierców aby się w przeciągu jednego roku pod rygorem w §. 128 ustawy z dnia 9. sierpnia 1854 r. l. 208 dz. u. p. zagrożonym w tutejszym sądzie zgłosili.

Z c. k. sądu powiatowego
w Andrychowie dnia 15. marca 1873.

(1175 2—3) **Edykt.**

L 886. C. k. sąd delegowany miejski cywilny podaje do publicznej wiadomości, że c. k. sąd krajowy Krakowski dekretem z dnia 30. grudnia 1872 L. 22136 po przeprowadzonem dochodzeniu Maryą Juny, żonę Karola Juny, uznał za obłąkaną i postanowił kuratelę zarządzić.

Stosownie do tego orzeczenia na zasadzie §. 280 k. c. ustanawia się kuratorem Maryi Juny męża tejże Karola Juny.

Kraków, dnia 30, marca 1873.

(1191 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 857. W celu obsadzenia opróżnionej przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie posady dozorcy więźniów z płacą roczną 300 złr. w. a, i ubiorem urzędowym rozpisuje się konkurs z terminem czterotygodniowym, poczynającym się z dniem 1. maja 1873.

Ubiegający się o tą posadę mają wnieść podania swe należycie udokumentowane do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie, zaś kandydaci wojskowi mają się wykazać certyfikatem w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 l 60 D. u. p.

Lwów, dnia 18. kwietnia 1873.

(1178 1—3) **E d y k t.**

L. 565. C. k. sąd powiatowy w Załoścach wzywa niniejszem Kościa Kiecka powołanego do spadku po ś. p. Damianie Kiecku, zmarłym na dniu 23. października 1840 w Manajowie, ażeby w przeciągu jednego roku protokolarne lub pisemne oświadczenie przyjęcia lub zrzeczenia się spadku powyższego tem pewniej wniósł, o ile że w razie przeciwnym spadek tylko tym spadkobiercom, którzy swoje oświadczenia wnieśli, wedle przysłużających im praw przyznanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Załośce, 3. marca 1873.

(1179 1—3) **K o n k u r s.**

L. 8297. Dwie posady tymczasowych konduktorów, jedna przy c. k. urzędzie pocztowym w Bochni, druga w Sanoku.

Roczne wynagrodzenie 400 złr., dodatek na pomieszkanie i ubior po 50 złr. z obowiązkiem złożenia kaucyi 400 złr.

Podania mają być z załączeniem prawnie przepisanych dokumentów do 6. maja 1873 do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Posada pocztmistrza w Trzebinie, starostwa Chrzanowskiego, za kontraktem i z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 200 złr.

Dotacya roczna 180 złr., ryczałt kancelaryjny 36 złr. i dodatek roczny za utrzymanie dziennie czterorazowych jazd posłańczych do dworca kolejowego w Trzebinie.

Podania mają być do 6. maja 1873 do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Posada pocztmistrza w Wojutyczach, starostwa Samborskiego, za kontraktem, z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 200 złr., z roczną dotacyą 180 złr., z dodatkiem ryczałtu kancelaryjnego 36 złr. i dodatkiem w kwocie 400 złr. na utrzymanie jazd posłańczych w Nadybach.

Podania mają być do 6. maja 1873 do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 19. kwietnia 1873.

C o n c u r s.

Nr. 8297. Eine Postkondukteursstelle zeitlicher Eigenschaft in Bochnia und eine solche in Sanok.

Jahreslohn je 400 fl. Equipirungspauschale jährlicher 50 fl. Quartierzinsbeitrag 50 fl. Caution 400 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse bis 6. Mai 1873 bei der k. k. Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Postmeisterstelle in Trzebinia, Bezirkshauptmannschaft Chrzanów, gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl.

Jahresbestallung 180 fl. Amtspauschale 36 fl. und ein zu vereinbarendes Jahrespauschale für die täglich viermaligen Botenfahrten zum gleichnamigen Bahnhofe.

Gesuche sind bis zum 6. Mai 1873 bei der k. k. Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Postmeisterstelle in Wojutycze, Bezirkshauptmannschaft Sambor, gegen Dienstvertrag und Caution 200 fl. Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl., und für die Unterhaltung der Botenfahrten zum Bahnhofe in Nadyby das Jahrespauschale von 400 fl.

Gesuche sind bis zum 6. Mai 1873 bei der k. k Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k k. galizischen Post-Direction.

Lemberg am 19. April 1873.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 12. April 1873, Zl. 10818, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Correspondenzartikels mit der Aufschrift „Pest, 5. April (Orig.-Corr.)“ in der Zeitschrift „Politik“ (Abendausgabe) Nr. 96 vom 7. April 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Ruhestörung nach § 65 a St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142, R. G. Bl. und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 9. April 1873, Zl. 10691, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Die Wahlreform“ in der Zeitschrift „Politik“ (Abendausgabe) Nr. 94 vom 5. April 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Ruhestörung nach § 65 a St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art V des Gesetzes vom 15ten October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, und § 6 P. G. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten. (1193)

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt des in der Nr. 158 der Wochenschrift „Böse Zungen“ unter dem Titel „Politische Legenden“ enthaltenen Aufsatzes das Vergehen nach § 302 St. G. eventuell nach Art V des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. 8/1863 begründe, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142, R. G. Bl. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 21. April 1873.

Babitsch mp. Thallinger mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 12. April 1873, Zl. 10980, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Visiten und Telegramme des Carlos Auersperg“ (Brief) in der Zeitschrift „Politik“ (Abendausgabe) Nummer 97 vom 8ten April 1873 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(1211)

(1199 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

Nr. 8673. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości, iż na wezwanie c. k. sądu delegowanego miejskiego w Krakowie z dnia 25. sierpnia 1872 l. 10610 celem zaspokojenia pretensyi Małgorzaty Małasińskiej do Jana Mlostka wynoszącej połowy kwoty 192 złr. 50 kr. 4 złr. 59 kr. 8 złr. 51 kr. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej pod l. 182 w Libiążu wielkim położonej, Jana Mlostka własnej, składającej się z domu, stajni, stodoły, ogrodu około pół morga, łąki około pół morga i dwóch morgów gruntu w drodze publicznej licytacyi w trzech terminach na dniu 16. maja, 30. maja i 20. czerwca 1873 w kancelaryi c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 460 złr. a wadium wynosi 46 złr.

2. Realność będzie na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

3 Połowa ceny kupna ma być złożoną w 15. dniach po prawomocności aktu licytacyjnego a druga połowa w dalszych 15. dniach, poczem nastąpi oddanie posiadania realności.

4. Reszta warunków może być przejrzaną w registraturze c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie.

Chrzanów dnia 14. marca 1873.

(1200 1—3) **E d y k t.**

Nr. 817. C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, że małżonkowie Stanisław i Paulina Krępowie, nabywszy od p. Pauliny Suchorzewskiej właścicielki dóbr Sielca kontraktem kupna i sprzedaży z dnia 27. lutego 1872 realność miejską, składającą się z młyna wietrznego i 1. morga gruntu wnieśli prośbę o utworzenie dla tejże realności w księdze gruntowej miasta Mielca pod l. 464 osobnego ciała tabularnego i zaintabulowanie ich za właścicieli takowej. Realność ta leży w obrębie gminy miasta Mielca i składa się:

a) Z kawałka gruntu (dawniej błonie) 7½ sążnia długiego i 16½ sążnia szerokiego, graniczącego od wschodu z drogą mielecko złotnicką, od zachodu z gruntem Piotra Weryńskiego i z rowem do gminy Mielca należącym, od południa północy zaś z błoniem gminy Mielec.

b) Z młyna drewnianego, wiatraka na tym gruncie postawionego, struktury zwyczajnej obecnie w ruchu będącego.

c) Z kawałka gruntu niegdyś własnością gminy Mielec będącego 35½ sąż. kwadr. szerokiego i 41½ sąż. kwadr. długiego, graniczącego od zachodu, południa i północy z błoniem gminy Mielec, od zachodu zaś z drogą mielecko złotnicką, która dawniej część parceli, liczbą topograficzną 474/482 oznaczonej stanowiła. Powyższą realność posiadają małżonkowie Stanisław i Paulina Krępowie na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży d. 27. lutego 1872 roku pomiędzy niemi i Pauliną Suchorzewską, która ten grunt od gminy Mielca nabyła zawartego. Według dekretu c. k. Starostwa powiatowego dto. Mielec 19. grudnia 1872 r. realność ta stanowi jedną dla siebie istniejącą całość, odrębny przedmiot podatkowi podlegający i liczbą konskrypcyjną 464 oznaczoną została.

Wzywa się przeto tych wszystkich, którzyby na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego ciała tabularnego nabytych, chcieli żądać zmiany dokonanego wpisu tyczącej się stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ma nastąpić przez przypisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób, niemniej tych, którzy już przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabyli na nieruchomości wpisanej lub na jej częściach prawa zastawu, służebności lub innnych praw, do wniesienia hipotecznego zdatnych, o ile prawa te mają być wpisane już przy utworzeniu namienionego ciała tabularnego, ażeby prawa i wnioski swe, stosując się do §. 12. ustawy z dnia 25. lipca 1871 nr. 96 Dz. pp. najdalej do 30. czerwca 1873 r. do c. k. sądu powiatowego w Mielcu zgłosiły, a to bez względu na to, czyli te ich prawa uwidocznione są w jakiej księdze gruntowej, lub jakiejkolwiek uchwale sądowej, lub czyli poprzednio wnieśli już jakie podanie do sądu, odnoszące się do powyż wzmiankowanych praw, inaczej bowiem utraciliby po upływie tego terminu prawo dochodzenia tych pretensyi względnie do trzecich osób, któreby w dobrej wierze nabyli prawa hipoteczne na podstawie niezaprzeczonych wpisów w księgę gruntową. W końcu się oznajmia, że przywrócenie upadłego terminu edyktalnego wedle obowiązującej ustawy miejsca niema, ani też przedłużenia tegoż terminu dla pojedynczych osób żądać nie można.

C. k. sąd powiatowy.

Mielec dnia 16 marca 1873.

(1203 1—3) **E d y k t.**

Nr. 10650. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Leonard hr. Pininski na dniu 18. lutego 1873 do l. 10650 wniósł prośbę o polecenie Tabuli krajowej aby prenotacyę sum 4000 i 5000 złr. m. k. w stanie biernym ¼ części dóbr Iwanówka Dom. 450 pag 202 i 207 n. 139, 140 142 i 143 on. na rzecz masy spadkowej Jana Popowicza uskutecznioną jako dotąd nie usprawiedliwioną wraz z nad ciężarami mianowicie:

a) Sumy 26 złr. 25 ct. na rzecz wys. skarbu.

b) Sumy 1000 złr. m. k. na rzecz Jana Lewkowicza.

c) Sumy 400 złr. m. k. na rzecz Alfreda i Leonarda Kornbergerów.

d) Sumy 400 złr. m. k. dla Władysława i Albina Kulmatyckich.

e) Sumę 400 złr. m. k. na rzecz Jana i Lubina Sieleckich. na koniec

f) Podatkiem spadkowym w nieoznaczonej kwocie jak Inst. 970 p. 308 i 459 n. 2 zaprenotowanemi, wykreśliła; w skutek której to prośby wzywa się pp. Edwarda Kornberga kuratora masy spadkowej ś. p. Jana Popowicza, c. k. prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu, tudzież Jana Lewkowicza, Albina Kulmatyckiego, Władysława Kulmatyckiego i Jana i Lubina Sieleckich, aby na terminie, który się w tym celu na dzień 14. maja 1873 o godzinie 10. rano wyznacza, tem pewniej wykazali, iż prenotacya sumy 4000 złr. tudzież sumy 5000 złr. m. k. w stanie biernym ¼ części dóbr Iwanówka na rzecz masy spadkowej ś. p. Jana Popowicza wedle Dom 450 p. 202 n. 139 on. a Dom. 450 p. 207 n. 143 on. uskuteczniona jest usprawiedliwioną lub usprawiedliwienie jest w toku, albo też termin do wniesienia pozwu o usprawiedliwienie jej otwarty jest, gdyż inaczej wykreślenie pretensyi tych sum 4000 złr. m. k. i 5000 złr. m. k. wraz z nadciężarami wyżej wymienionemi i innemi dozwolonem będzie.

Ponieważ pp. Jan Lewkowicz, Albin i Władysław Kulmatyccy, Jan i Lubin Sieleccy z miejsca pobytu i życia niewiadomi, przeto c. k. sąd krajowy do ich zastępywania i na ich koszt i niebezpieczeństwo p. Dr Gregorowicza z zastępstwem p. adw. Dr. Dziubińskiego kuratorem mianował. z którym postępowanie niniejsze wprowadzonem zostanie i zawiadamia ich o tem z wezwaniam, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, lub osobiście na terminie stawili się, albo też innego zastępcę ustanowili, gdyż inaczej wynikające z zaniechania złe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. marca 1873.

(1205 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1535-Pr. Przy c. k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 300 złr. w. a., z prawem pobierania munduru i z prawem posunięcia się na wyższą płacę etatową.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w myśl rozporządzenia wysokiego Ministerstwa dla obrony krajowej z dnia 12. lipca 1872 l. 98 Dz. p. p. należycie ułożone w przeciągu czterech tygodni od dnia 1. maja 1873 liczyć się mających do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu wnieść.

W Krakowie dnia 20. kwietnia 1873.

(1206 1—3) **E d y k t.**

L. 2285. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa wierzycieli hipotecznych dóbr Czortkowa II. scheda część Wygnanka podług dom. 194 p. 13 n. 29 hor. na masę Stanisława Koskie Sadowskiego zapisanych, zaś w posiadaniu Macieja Zabłockiego, a po nim Władysława Zabłockiego będących, celem przekazania kapitału indemnizacyjnego w kwocie 557 złr. 50 kr. m. k. z tychże dóbr, a względnie części dóbr przyznanego, w przeciągu 60 dni, a najdalej do 31. maja 1873 pretensye swoje hipoteczne tem pewniej w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu w myśl §. 11. tegoż patentu zgłosili, ile że w razie niezgłoszenia swej pretensyi, lub niejawienia przy terminie naznaczyć się mającym niezgłaszający lub niejawiący się wierzyciel jako zgadzający się przykazaniem jego pretensyi na kapitał indemnizacyjny w porządku tabularnego pierwszeństwa uważanymby był, i prawo zarzutów lub rekursu by utracił, jeżeli jawiący się wierzyciele i strony interesowane ugodę by zawarły, zaś jego pretensya podług porządku tabularnego na kapitał przekazaną, lub w myśl § 27. tegoż patentu na nieruchomość zabezpieczonąby została.

Tarnopol, dnia 9. kwietnia 1873.

(1213 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 491. Celem obsadzenia dwóch posad mierniczych przy powiatowych komisyach szacunkowych tutejszego rejonu z dzienną płacą po trzy złr. a. w. i z należytościami regulatywem przyznanemi, rozpisuje się konkurs do 14. maja 1873.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swoje podania do Prezydyum c. k. podkomisyi krajowej podatku gruntowego w Krakowie, wykazując świadectwami legalnemi: obywatelstwo austryackie, wiek, stan nauki, odbyte egzamina praktyczne, nienaganne zachowanie, stan zdrowia, dotychczasową służbę lub zatrudnienie, znajomość języka krajowego, a w szczególe wykształcenie w zawodzie mierniczym.

Kraków, dnia 22. kwietnia 1873.

(1170 2—3) **E d y k t.**

L. 2029. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie wzywa niniejszem Mikołaja Olmę, syna po zmarłej dnia 17. kwietnia 1855 r. Zofii z Łysoniów Olmowej z Wieprza, aby w przeciągu roku do spadku po tejże matce swej w tutejszym sądzie się zgłosił, po upływie bowiem tego terminu według §. 131 ustawy z dnia 9. sierpnia 1854 l. 208 Dz. ust. pań. się postąpi.

Andrychów, dnia 16. lutego 1873.

(1141 3—3) **E d y k t.**

L. 753. C. k. sąd powiatowy w Załoścach wzywa niniejszem Jędrzeja Zuczkowskiego, syna zmarłego na dniu 6. stycznia 1854 w Hucie starej Tomasza Zuczkowskiego, ażeby w przeciągu jednego roku deklaracyę do spadku po ś. p. Tomaszu Zuczkowskim tem pewniej wniósł, o ile że w razie przeciwnym ten spadek tylko tym spadkobiercom, którzy swoje oświadczenia wnieśli, wedle przysługujących im praw przyznanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Załośce, 3. marca 1873.

2

(1137 3—3) **E d y k t.**

L. 2324. C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu czyni wiadomem, iż w grudniu 1872 w Berezowicy wielkiej przydybano siwą krowę, za sprzedaż której kwotę 30 złr. w. a. uzyskaną do depozytu sądowego na rzecz niewiadomego właściciela złożono.

Dla tegoż ostatniego ustanawia się kuratorem p adw. Dr. Mantla z substytucyą p. adw. Dr. Axelrada, i wzywa się właściciela, aby w przeciągu roku od ostatniego ogłoszenia w gazecie swe prawo własności wykazał.

Tarnopol, dnia 12. kwietnia 1873.

(1155 3—3) **O g ł o s z e n i e**

L. 4426. Z dniem 1. maja 1873 wchodzi w życie c. k urząd pocztowy w Siedliszowicach, który się zajmować będzie przyjmowaniem listów, przesyłek wartościowych, jako też przekazów.

Urząd ten otrzyma swoje połączenie za pomocą codziennych jazd posłańczych do Żabnego w następującym porządku:

Z Siedliszowic o godz. 5 min. — rano,
w Żabnie o „ VI „ 30 „

Łączy się w Żabnie z pierwszą jazdą posłańczą do Dąbrowy.

Ze Żabnego o godz. VIII min. 40 przed połud.
w Siedliszowicach o „ X „ 10 „ „

Odchodzi ze Żabnego o 20 minut po nadejściu drugiej jazdy posłańczej z Dąbrowy.

W tem urzędzie będą się przyjmować przesyłki do 25 ℔ pojedynczej wagi.

Oddalenie ze Siedliszowic do Żabnego wynos 1$^{5}/_{10}$ mili.

Do obrębu doręczenia urzędu pocztowego w Siedliszowicach wciela się następujące gminy:

Otwinów, Kłyz, Janikowice, Pieszyce, Wietrzychowice, Pasieka, Sikorzyce, Demblin, Nowopole, Wola rogoska, Jagodniki, Jadownik, Muchowice małe i wielkie, Siedliszowice, Biernaszowice, Uście, Gremboszów, Lubiczko, Pałuszyce, Wola Gremboszoska, Biskupice, Zawirzbie, Bormowa, Karsy, Kozłów, Hubenice, Zelichów, Wola Zelichowska, Pilcza i Zalipie.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 8. kwietnia 1873.

Kundmachung.

Nr. 4426. Am 1. Mai 1873 wird in Siedliszowice ein k. k. Postamt ins Leben treten, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, sowie dem Anweisungsgeschäfte befassen wird.

Dasselbe erhält seine Verbindung mittelst täglichen Botenfahrten nach Żabno mit nachstehender Coursordnung:

Von Siedliszowice um V Uhr — Min. Früh,
in Żabno „ VI „ 30 „ „

Influnt in Żabno zu der 1ten Botenfahrt nach Dąbrowa.

Von Żabno um VIII Uhr 40 Min. Vormittags,
in Siedliszowice „ X „ 10 „ „

Geht ab von Żabno in 20 Minuten nach der Ankunft der 2ten Botenfahrt aus Dąbrowa.

Mit diesen Botenfahrten werden Sendungen bis zum Einzelngewichte von 25 ℔ befördert.

Die Entfernung von Siedliszowice nach Żabno beträgt 1$^{5}/_{10}$ Meilen.

Der Bestellunghbezirk des Postamtes Siedliszowice umfaßt nachstehende Ortschaften:

Otwinów, Kłyz, Janikowice, Pieszyce. Wietrzychowice, Pasieka, Sikorzyce, Demblin, Nowopole, Wola rogoska, Jagodniki, Jadownik, Muchowice małe und wielkie, Siedliszowice, Biernaszowice, Uście, Gremboszów, Lubiczko, Pałuszyce, Wola Gremboszoska, Biskupice, Zawirzbie, Bormowa, Karsy, Kozłów, Hubenice, Zelichów, Wola Zelichowska, Pilcza und Zalipie.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, den 8. April 1873.

(1180 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1401. pr. Przy sądzie krajowym w Krakowie została posada woźnego z roczną płacą 300 złr. w. a. prawem pobierania munduru i posunięcia się na wyższą płacę etatową opróżnioną.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w myśl rozporządzenia wysokiego Ministerstwa dla obrony krajowej z d. 12. lipca 1873 l. 98. Dz. pp. należycie ułożone w przeciągu czterech tygodni od dnia 30. kwietnia 1873 liczyć się mających do Prezydjum c. k. sądu krajowego w Krakowie wnieść.

W Krakowie dnia 14. kwietnia 1873.

(1186 3—3) **K u n d m a c h u n g.**

Nr. 2779. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird hiemit bekannt gegeben, daß das hiergerichtl. veröffentlichte und in dem Amtsblatte der „Gazeta Lwowska" Nr. 60, 61 und 65 vom Jahre 1873 kundgemachte Lizitations-Edict vom 25. November 1872 Zl. 6254 in der Executionsangelegenheit Hr. Hippolit Małecki gegen die Erben des Georg Heinrich Schappert pto. 500 fl. öst. W. s. N. G. nicht die executive Veräußerung der Realität sub CNr. 29 in Kałusz, sondern die executive Veräußerung der Realität sub CNr. 29 in Landestreu betreffe.

Kałusz, am 22. April 1873.

(1169 3—3) **E d y k t.**

L. 1597. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem dzieci Wincentego i Rozalii Grodzickich, to jest potomstwa z Wincentego i Rozalii Grodzickich po dniu 15go października 1829 urodzone, z wyjątkiem zmarłej Leokadyi, dalej żyjących Feliksa, Leonarda, Leopolda i Wincentego Grodzickich, że przeciw Leopoldowi, Leonardowi, Feliksowi i Wincentemu Grodzickim, Klarze Racieskiej, przeciw potomstwu Wincentego i Rozalii Grodzickich p. Erazm Grodzicki, p. Maryanna Grodzicka i p. Aleksander Swolkin imieniem nieletnich Aleksandra, Jarosława, Maryanny i Klotyldy Swolkinów wniósł pod dniem 29. marca 1873 L. 1597 pozew o własność części dóbr Stara wieś górna i indemnizacyę, i że w załatwieniu rzeczonego pozwu termin wyznaczonym został na dzień 28. maja 1873 o godz. 9tej rano.

Gdy miejsce pobytu i życie współpozwanych dzieci Wincentego i Rozalii Grodzickich z wyjątkiem wyżej wymienionych nie jest wiadomem, przeto ces. kr. sąd w celu zastępowania tychże pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego p. adwokata Dr. Zielińskiego z substytucyą p. adw. Dr. Jarosza kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 5. kwietnia 1873.

Doniesienia prywatne.

(1195 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2337. W celu wydzierzawienia nadanego gminie miejskiej w Tarnopolu prawa na pobór opłaty kopytkowej tylko raz przy wjeździe do miasta pobieranej, na czas od 15 maja do końca grudnia 1873 r. ewentualnie do końca grudnia 1874 odbędzie się w urzędzie gminnym Tarnopolskim na dniu 1. maja 1873 a w razie nieuzyskania pomyślnej ceny dnia 5. maja 1873 r. każdą razą o 3. godzinie po południu publiczna rozprawa licytacyjna, bądź na pojedyncze rogatki miejskie, bądź ryczałtowo na wszystkie 8 rogatek miejskich.

Cena fiskalna za wszystkie 8 rogatek ustanawia się miesięcznie na kwotę 1000 złr. albo za pojedyncze rogatki przy wjazdach do miasta postawić się mających, a mianowicie: na

Lwowskiej	miesięcznie	300	złr.
Stawowej	„	25	„
Przewalisze	„	100	„
Brodzkiej	„	100	„
Zbaraskiej	„	150	„
Smykowieckiej	„	200	„
Mikulinieckiej	„	250	„
Petrykowskiej	„	30	„

od której 10% jako wadium chęć licytować mający przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi w gotówce złoży, które następnie w celu utworzenia kaucyi do wysokości dwumiesięcznej tenuty dzierzawnej również w gotówce uzupełnić należy.

Bliższe warunki licytacyjne można w godzinach urzędowych w tutejszourzędowej registraturze przeglądnąć.

Zwierzchność gminna

Tarnopol dnia 22. kwietnia 1873.

BANK LWOWSKI.

Pierwsze zwyczajne Walne Zgromadzenie akcyonaryuszów Banku Lwowskiego

odbędzie się w piątek d. 30. maja b. r. o godz. 5. po południu w lokalnościach tegoż Zakładu.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Rady zawiadowczej z przebiegu czynności przez przeciąg dziewięciomiesięcznego istnienia Zakładu.
2. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego.
3. Postanowienie co do użycia osiągniętych zysków.
4. Wnioski Dyrekcyi pod względem zmiany statutów.
5. Oznaczenie wysokości znaczków obecności.
6. Wybór rewidentów na rok 1873.

Akcyonarjusze życzący sobie brać udział w tem Walnem Zgromadzeniu czy to osobiście czyli też przez pełnomocników raczą odpowiednio do §. 34. statutów złożyć swoje kwity tymczasowe (Actien Interimsscheine) najpóźniej do dnia 16. maja 1873 w głównej kasie Towarzystwa przy ulicy hetmańskiej lub we Wiedniu w wiedeńskim Wechslerbanku.

Lwów dnia 22. kwietnia 1873.

(1190 3—3)

Dyrekcya.

§. 34. Każdy akcyonarjusz ma na walnem Zgromadzeniu prawo do tylu głosów ile razy po 10. akcyj posiada.

Z drukarni E. Winiarza.